

Dosarul nr.2ra-1102/2019

Prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Ocnîța (D. Dolghieri)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (A. Ciobanu, R. Burdeniuc, Iu. Grosu)

Î N C H E I E R E

26 iunie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Anatolii Jurcov,
în cauza civilă la cererea depusă de Anatolii Jurcov, Vitalie Jurcov și
Valentina Jurcov împotriva Zalinei Caldare și Valentin Caldare, intervenient
accesoriu Galina Arapu privind evacuarea și deschiderea apartamentului cu
oferirea posibilității Oficiului Cadastral de a efectua lucrările cadastrale și
eliberarea actelor necesare pentru privatizare,
împotriva deciziei din 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 22 ianuarie 2018 Anatolii Jurcov a adresat cerere de chemare în judecată
împotriva Zalinei Caldare privind evacuarea și deschiderea apartamentului cu
oferirea posibilității Oficiului Cadastral de a efectua lucrările cadastrale și
eliberarea actelor necesare pentru privatizare.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că copiii Vitalie Jurcov și Valentina
Jurcov au depus cerere la Oficiul Cadastral privind eliberarea actelor pentru
privatizarea apartamentului xxxxx însă le-a fost refuzată eliberarea actelor în
legătură cu faptul că în apartamentul menționat locuiesc alte persoane, nepermițând
efectuarea măsurărilor cadastrale.

A susținut că prin hotărârea din 14 iunie 2017 a Judecătoriei Drochia, s-a
dispus obligarea Oficiului Cadastral Dondușeni de a elibera acte referitor la
apartamentul xxxxxx, însă în legătură cu faptul că pârâta locuiește în apartamentul
indicat și nu permite efectuarea măsurărilor cadastrale, reclamantul este în
imposibilitate de a obține actele pentru privatizare.

Prin încheierea din 22 februarie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni,
s-a atras Galina Arapu în calitate de intervenient accesoriu în cauza civilă la
cererea de chemare în judecată înaintată de Anatolii Jurcov împotriva lui Zalina
Caldare cu privire la evacuarea din domiciliu.

Prin încheierea din 11 septembrie 2018 a Judecătorei Edineț, sediul Ocnîța, s-a atras în calitate de coreclamanti Vitalie Jurcov și Valentina Jurcov.

Prin hotărârea din 05 octombrie 2018 a Judecătorei Edineț, sediul Ocnîța, s-a admis parțial acțiunea lui Anatolii Jurcov, Vitalie Jurcov și Valentina Jurcov împotriva Zalinei Caldare și Valentin Caldare privind evacuarea și deschiderea apartamentului cu oferirea posibilității Oficiului Cadastral de a efectua lucrările cadastrale și eliberarea actelor necesare pentru privatizare.

S-a obligat Zalina Caldare și Valentin Caldare să permită efectuarea de către Oficiul Cadastral a lucrărilor cadastrale necesare lui Anatolii Jurcov, Vitalie Jurcov și Valentina Jurcov, pentru pregătirea actelor necesare pentru privatizare, în apartamentul xxxxxxx

În rest, acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

Prin decizia din 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de Anatolii Jurcov, cu menținerea hotărârii din 05 octombrie 2018 a Judecătorei Edineț, sediul Ocnîța.

Pentru a decide astfel Colegiul civil a constatat că hotărârea instanței de fond urmează a fi menținută, însă a indicat că concluziile primei instanțe contravin circumstanțelor cauzei, iar litigiul a fost soluționat cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Colegiul a stabilit că ordinul de repartitie eliberat anterior familiei Jurcov pentru xxxxxx a fost anulat, respectiv familiei Jurcov a pierdut dreptul de locuință în acest apartament, inclusiv și dreptul de a pretinde privatizarea lui. Mai mult, privatizarea acestui apartament nu este posibilă potrivit legii, deoarece în Registrul bunurilor imobile este înregistrat dreptul de proprietate a apartamentului litigios după Caldare Valentin și Caldare Zalina.

Prin urmare familia Jurcov nu poate pretinde la deschiderea apartamentului cu oferirea posibilității Oficiului Cadastral de a efectua lucrări cadastrale și eliberarea actelor pentru privatizare, mai mult ca atât, bunul imobil este deja un bun identificat, iar lucrările cadastrale, în cazul dat, se fac de angajații cadastrului din oficiu, dar nu cu deplasarea în imobil.

Colegiul a specificat că cerințele apelantului Anatolii Jurcov privind deschiderea apartamentului în vederea oferirii posibilității Oficiului Cadastral de a efectua lucrările cadastrale, nu sunt întemeiate or, proprietarii ai apartamentului este Valentin Caldare și Zalina Caldare, iar Anatolii Jurcov nu are careva temeiuri de solicitare a acestor lucrări.

Astfel, Colegiul a reținut că instanța de fond eronat a constatat privind admiterea cerinței de obligare a lui Zalina Caldare și Valentin Caldare să permită efectuarea de către Oficiul Cadastral a lucrărilor cadastrale necesare lui Anatolii Jurcov, Vitalie Jurcov și Valentinei Jurcov, pentru pregătirea actelor necesare, însă ținând cont de prevederile art. 373 alin. (6) Cod de procedură civilă, apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situație mai dificilă decât cea din hotărârea atacată cu apel, cu excepția cazurilor când consimte și când hotărârea este atacată și de alți participanți la proces, hotărârea instanței de fond în partea dată urmează a fi menținută.

Colegiul civil a considerat ca corectă concluzia instanței de fond în partea respingerii cerinței reclamantului în partea evacuării din imobil a lui Caldare Zalina și Caldare Valentin.

Colegiul a conchis că dreptul de a înainta acțiune în revendicarea bunului o are proprietarul bunului, la caz Anatolii Jurcov nu este proprietar al bunului imobil xxxxxxx, proprietari fiind Valentin Caldare și Zalina Caldare. Prin urmare, acțiunea reclamantului de evacuare din apartament a proprietarilor acestui imobil, poartă un caracter neîntemeiat.

Astfel, Colegiul a considerat corectă concluzia instanței de fond în partea respingerii cerinței reclamantului privind evacuarea din imobil a Zalinei Caldare și Valentin Caldare.

La 09 aprilie 2019 Anatolii Jurcov, a declarat recurs, solicitând casarea deciziei din 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Bălți.

În susținerea recursului a invocat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și normele de drept procesual.

A menționat că la cererea de chemare în judecată a fost anexată hotărârea din 14 iunie 2017 a Judecătorei Drochia, prin care s-a dispus anularea tuturor contractelor de vânzare-cumpărare referitor la xxxxxxx respectiv a încetat și dreptul de proprietate a proprietarilor referitor la această locuință, conform art. 438 alin. (4) Cod civil. Totodată conform art.525 alin. (1) lit.a) Caldare Zalina și Caldare Valentin nu pot fi considerați cumpărători de bună-credință, deoarece în Registrul bunurilor imobile este făcută mențiunea referitor la hotărârea din 04 decembrie 2012 a Judecătorei Dondușeni, de anulare a dreptului în baza la ce a fost înregistrat dreptul de proprietate.

A indicat că Curtea de Apel Bălți în decizia sa nu a făcut nici o trimitere la hotărârea din 14 iunie 2017 a Judecătorei Drochia, deși aceasta a fost anexată repetat și în cadrul examinării cererii de apel.

A indicat că instanța de apel a încălcat normele procesuale și anume nici dînsul și nici administrația Penitenciarului nr.17 nu au fost informați despre ședința din 31 ianuarie 2019 de examinare a cererii sale de apel. Dînșii au fost informați doar despre ședința din 17 ianuarie 2019, însă din motiv de boală dînsul nu s-a prezentat, solicitînd amînarea ședinței pentru luna februarie 2019, însă instanța nu a ținut cont de aceasta.

A specificat că la materialele dosarului în prima instanță nu era anexată decizia Primăriei Dondușeni nr.14/14 din 09 decembrie 2016 privind lipsirea familiei sale de bonul de repartiție referitor la apartamentul litigios, și nici în hotărârea primei instanțe nu se face trimitere la această decizie, însă ulterior la Curtea de Apel Bălți această decizie a apărut în dosar. Consideră că în mod ilegal decizia Primăriei a apărut la materialele dosarului, despre ce va sesiza procuratura.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului confirmă faptul că decizia din 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost expediată pentru cunoștință părților la proces la 27 februarie 2019 și 28 februarie 2019 (f.d. 243-244, vol.I), însă la dosar nu este prezentă confirmarea recepționării acesteia.

Totodată Colegiul nu poate reține avizul de recepție contrasemnat de Jurcov Anatolii la 05 februarie 2019 (f.d. 248, vol.I), or conform scrisorii de însoțire (f.d. 243-244, vol.I) decizia din 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost expediată în adresa părților la 27 februarie 2019 și 28 februarie 2019.

Prin urmare, recursul declarat de Anatolii Jurcov la 11 aprilie 2019, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

La 03 mai 2019, în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului declarat de Anatolii Jurcov, cu înștiințarea de a depune referință la recurs.

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Anatolii Jurcov, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de

recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Anatolii Jurcov, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în prezenta cauză sunt similare celor indicate în procesul judecării asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Anatolii Jurcov.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Anatolii Jurcov.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

judecătorii

Ala Cobăneanu

Svetlana Filincova

Victor Burduh